

Valmistuvan opiskelijan puheenvuoro

Tässä ovat viime kuut pyörineet päässä oikeat viittaustavat, lähteet ja kieliasu päässä. Insinöörityo on siis ollut se aikaa valjastanut tekijä tänä keväänä. Aika omanlaisen prosessinsa sekin, alusta loppuun. Itsellä ainakin herää kysymys, että miten näin pian on tultu jo tähän vaiheeseen; että kirjoittaa ulos korkeakoulusta. Kuitenkin vain viisi vuotta sitten, lukion viimeisenä vuonna päätin, etten ikinä enää lue päiväakkään fysiikkaa – saati sitten matikkaa. Nyt olen täällä valmistujaisjuhlassa, valmistumassa insinööriksi. Ainakin kanssakoulutetut tietävät mitä esimerkiksi kaksi ensimmäistä vuotta sisältävät. Muulle kuulijakunnalle avattakoon, että eipä juuri muuta kuin matikka ja fysiikkaa! Äidille vain kiitoksia, joka aina muistanut sanoa; ”asioilla on tapana järjestyä”. Nyt vasta alkaa valjeta, että koulutus on kuitenkin, jos ei nyt ihan häränsilmään osunut, niin ainakin liipannut sitä erittäin läheltä oman tulevan ammatillisen suunnan löytämiseksi, joka jo pikkuhiljaa alkaa muotoutua. Turhaan ei haalareissakaan lue että ”insinööri tietää mm. kaiken”.

Koulunkäynti itsessään on ammattikorkeakoulussa ollut antoisaa ja yksi mieleenpainuvimmista elämänvaiheista. Erityisesti tuutoritoiminnan muistan tarkasti jo neljän vuoden takaa, johon langenneena sitten itsekin tuli haettua tuutoriksi. Niissä hommissa pääsin kokemaan vastuutuutorin tehtäviä jossa toimittiin oman koulutusalan tiedonlähettinä. Ja olihan se mukavaa joka vuosi ottaa uudet opiskelijat vastaan pieneen kouluyhteisöömme ja opastaa heidät ensi metreille. Siitä kiitos Pasi Ahoniemen, Teemua unohtamatta, kantavalle työlle, onhan työ näkynyt kiirineenä sanana myös ulkopaikkakunnilla. Esimerkiksi viime syksynä kemi-tornion ammattikorkeakoulun tuutorit vierailivat kampuksella tarkastelemassa että mikä siinä oikein on kun nämä nälkämaalaiset hoitaa homman niin hyvin kotiin! Mutta kyllä minä uskon siihen tiiviseen yhteisöön ja alojen saumattomaan yhteistyöhön, joka periytyy aina kampusten läheisestä sijainnista saakka – kaikki tapahtuu siis yhdessä tehden!

Tällä hetkellä Suomessa vallitsee buumi myydä ja saada kaikki halvalla. Tämä näkyy myös yksityisten- sekä suurempien yritysten urakoiden hinnoissa, esimerkiksi rakennusallalla. Kun hinnat ovat alhaalla, työntekijöiden määrä tipahtaa. Osaltaanhan viimeaikaiset taantumukset ovat osoittaneet työllisyyden laskua, mutta se ei liene ole ainoa syyppää. Vastavalmistuneella ja opiskelijalla on viime vuosina täten ollut vaikeaa saada töitä. Edes harjoittelupaikka ei ole ollut kaikille varmaa, jonka vuoksi varmasti moni on joutunut jäämään koululle. Etenkin helposti

työllistetyt opiskelijat ja vastavalmistuneet ovat saaneet töitä tutuiltaan tai muuten vain pitkän yhteistyön ansiosta. Moni jää yhä puille paljaille. Onhan tämä näkynyt esim. insinöörikoulutuksissa siten, että tänä vuonna ei kajaaniin otettu uutta aloittavaa rakennustekniikan kurssia. Onneksi asia ratkesi lopulta oikeaan suuntaan, joten kyseinen koulutus jatkuukin jälleen syksyllä 2012. Tokihan tämä on myös hieman alakohtaista, mutta toivoisin meidän kaikkien opiskelijoiden puolesta, että asiaan kiinnitettäisiin jo kouluaikana, ja koulun toimesta, enemmän huomiota. Yritysyhteistyöllä varmasti saataisiin aikaan ainakin harjoittelupaikkoja, miksei jopa vakituisia työuria. Tämä on myös yksi keino jolla valmistuneita saataisiin paremmin jäämään Kainuuseen. Työtilanne vain pakottaa tällä hetkellä lähtemään työn perässä muille maille. Uskon ja toivon, että kainuulaiset yrittäjät/yritykset eivät ole esteenä kyseiselle yhteistyölle, voi olla että pienellä yhteydenotolla saataisiin aikaan merkittäviä sopimuksia.

Opiskelijahyvinvointiin on mielestäni puututtu todella hyvin viime vuosina. Kuraattori Pasi Puskala on tullut varmasti monille opiskelijoille tutuksi, kuljettanut sanomaa myös meidän tuutoreitten kautta. On tärkeää muistaa, että etenkin opiskelija-arjen keskellä on aina joku, jonka kautta voi löytää apua tukalaan tilanteeseen. Tästä kiitos myös Pasiin työlle!

Lopuksi haluaisin vielä kiittää Rehtoria, Tieto 3:n henkilökuntaa sekä kaikkia opettajia hyvästä opetuksesta ja kärsivällisyydestä luokkaamme kohtaan. Toivotan lisäksi onnea muillekin tänä keväänä valmistuneille ja menestystä työ- ja yrittäjäsurillenne!

Matti Lehtinen, Insinööri (AMK)